

Osoby, ktorých práva na ochranu osobnosti boli porušené prostredníctvom internetu, sa môžu na súdoch členského štátu miesta ich bydliska domáhať náhrady celej škody, ktorá im bola spôsobená

Prevádzkovateľ internetových stránok, na ktorého sa vzťahuje smernica o elektronickom obchode, však nemôže v tomto štáte podliehať prísnejším požiadavkám, než sú tie, ktoré stanovuje právo členského štátu jeho usadenia

Nariadenie o súdnej právomoci¹ stanovuje, že osoby s bydliskom na území členského štátu sa v zásade žalujú na súdoch tohto členského štátu. Vo veciach nárokov na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu možno však osobu tiež žalovať v inom členskom štáte na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody. V prípade poškodenia povesti prostredníctvom písaného novinového článku šíreného v tlači v niekoľkých zmluvných štátoch má tak poškodený dve možnosti pre podanie žaloby o náhradu škody proti vydavateľovi. Jednak sa môže obrátiť na súdy štátu miesta usadenia vydavateľa, ktoré majú právomoc na priznanie náhrady celej škody vyplývajúcej z poškodenia povesti. Okrem toho sa môže obrátiť na súdy každého členského štátu, v ktorom došlo k uverejneniu a v ktorom podľa jeho tvrdenia došlo k poškodeniu jeho povesti (miesto, kde došlo ku škode). V tomto poslednom uvedenom prípade však vnútroštátne súdy majú právomoc len na priznanie náhrady škody spôsobenej v štáte sídla týchto súdov.

Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) a Tribunal de grande instance de Paris (Francúzsko) požiadali Súdny dvor o upresnenie, v akom rozsahu sa tieto zásady uplatňujú tiež v prípade porušenia práv na ochranu osobnosti prostredníctvom obsahu informácií uverejnených na internetových stránkach.

Skutkové okolnosti vo veci C-509/09

V roku 1993 bol pán X, ktorý má bydlisko v Nemecku, spolu so svojím bratom odsúdený nemeckým súdom na trest odňatia slobody na doživotie za vraždu známeho herca. V januári 2008 bol podmienene prepustený.

Spoločnosť eDate Advertising, ktorá je usadená v Rakúsku, prevádzkuje internetový portál pod adresou „www.rainbow.at“, na ktorej uverejnila informácie o sťažnostiach, ktoré pán X so svojím bratom podali proti ich odsúdeniu. Hoci spoločnosť eDate Advertising spornú informáciu odstránila zo svojej internetovej stránky, pán X sa obrátil na nemecké súdy s návrhom, aby bolo tejto rakúskej spoločnosti uložené, že má prestať uvádzať jeho celé meno pri informovaní v súvislosti s týmto spáchaným trestným činom. Spoločnosť eDate Advertising naopak spochybňuje medzinárodnú právomoc nemeckých súdov na rozhodnutie tohto sporu, pretože zastáva názor, že môže byť žalovaná len na rakúskych súdoch.

Skutkové okolnosti vo veci C-161/10

¹ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

Dňa 3. februára 2008 sa na internetovej stránke britského denníka Sunday Mirror objavil anglicky písaný text, ktorý bol nazvaný „Kylie Minogue sa vrátila k Olivierovi Martinezovi“ a obsahoval podrobnosti týkajúce sa stretnutia austrálskej speváčky a francúzskeho herca. Uvedený herec a jeho otec Robert Martinez tvrdia, že došlo k porušeniu ich súkromného života a práva na prejav osobnej povahy Oliviera Martineza, a podali vo Francúzsku súdnu žalobu proti britskej spoločnosti MGN, ktorá vydáva Sunday Mirror. Táto spoločnosť, podobne ako spoločnosť eDate Advertising, popiera medzinárodnú právomoc súdu, na ktorý bola žaloba podaná, pretože zastáva názor, že neexistuje dostatočná spojitosť medzi uverejnením informácie na internete v Spojenom kráľovstve a údajnou škodou spôsobenou na francúzskom území. Podľa uvedenej spoločnosti pritom len taká spojitosť môže založiť právomoc francúzskych súdov na rozhodovanie o skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody v súvislosti so sporným uverejnením na internete.

Rozsudok Súdneho dvora

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor konštatuje, že uverejnenie obsahu informácií na internetových stránkach sa odlišuje od územne obmedzeného šírenia tlačenej médiá v tom, že s týmto obsahom sa môže okamžite oboznámiť neobmedzený počet užívateľov internetu kdekolvek na svete. Celosvetové šírenie tak jednak môže zvýšiť závažnosť porušení práv na ochranu osobnosti a jednak mimoriadne sťažuje určenie miest, kde došlo ku škode vyplývajúcej z týchto porušení. Za týchto okolností – vzhľadom na to, že dosah obsahu informácie uverejnenej na internete na práva na ochranu osobnosti môže byť najlepšie posúdený **súdom miesta, kde má poškodený centrum svojich záujmov** – Súdny dvor označuje takýto súd za súd, ktorý má právomoc na rozhodovanie o náhrade celej škody, ktorá bola spôsobená na území Európskej únie. V tejto súvislosti Súdny dvor upresňuje, že miestom, kde má osoba centrum svojich záujmov, je vo všeobecnosti miesto jej **zvyčajného bydliska**.

Súdny dvor však zdôrazňuje, že ak aj **poškodený** nepodá žalobu o náhradu celej škody, **stále sa môže obrátiť na súdy každého členského štátu, na ktorého území je alebo bol prístupný obsah informácie uverejnenej na internete**. V takom prípade, podobne ako pri škode spôsobenej tlačenej médiom, tieto súdy majú právomoc len na rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej na území štátu, na ktorom dané súdy majú svoje sídlo. Podobne môže poškodená osoba podať tiež žalobu o náhradu celej škody, ktorá jej bola spôsobená, na **súdy členského štátu, v ktorom je vydavateľ tohto obsahu uverejneného na internete usadený**.

Súdny dvor napokon v súvislosti s výkladom smernice o elektronickom obchode² rozhodol, že zásada slobodného poskytovania služieb v podstate **bráni tomu, aby poskytovateľ služby elektronického obchodu podliehal v hostiteľskom členskom štáte prísnejším požiadavkám, než sú tie, ktoré stanovuje právo členského štátu, v ktorom je uvedený poskytovateľ usadený**.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

² Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399).